

Publicerad 2018-08-08 11:02 av Jeflea Norma, Diana.

Utan bild.

Vem är jag i specialen?

Jag är den emotiva känsliga gryningen,

Gryningens söta kyssar.

Jag är huset i landet du byggde,

Till ett svep av vinden…

Jag är virket från vilket är tillverkat köksstolen du sitter på,

Jag är barnen vilket du reste upp,

Som söker med livets ögon den rätta empatiska vägen till tacksamhet.

Jag är solens varma stråle kast över behagliga somriga dagar,

Över den trötta jordenskloten.

Jag är glädjetåren,

Som ringer sakta på din tysta kind, förresten av resten av tiderna.

Jag är stunden av kärlek du har,

I dem år när vingar var i progress.

Jag är vita tanke, positiva

Som kämpar mot ondska, och ofta jag besegrar.

Jag är ljuset som belyser din väg, när havet är som värst i stormar,

Jag är svalka i oasen, i den eviga öknen.

Jag är solnedgången som väntar, för att hämta dig i den drömmarnas land,

Jag är kärleken, jag är livet i en cirkel av hängivelse med ovillkorlig kärlek.

Jag är godheten, Vi frön.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jeflea Norma, Diana. med Poeter.se id #40227 innehar upphovsrätten